

quod vniuersitati hanc Salvationem accipiebant: habentes auxilium. Veniebant autem Columbe candidi flunxes: quae eos ad arcam deportabant. Et Beatisima Maria conuictum magnum in efcis totius iactunditatis: & in vino diuino inebriationis eis faciebat. Post hec mandabat huc Domini Angelis trium Quinqueagrum, qui incendium extinguebant in monte aeternissimo: & in brevissimo tempore edificauerunt. Cuiusdam tunc magnitudinis cum Tueribus. C. & L. & b. omnes Psalterium Virg. Matris Orationes furentur politi: ut præservationem ab incendio, quo nunc parvè totus mundus in omnibus statu deformatur. Et ait. Benignissima Maria. Sicut qui Naum Noe tempore sunt, omnes in diluvio perierunt: sic omnes qui me: & Psalterium meum conuenient: tempestibus monitionis in predictib[us] in isto peribunt. Et hec: hec: quis dicere posset quantum: & quale fuit hoc diluvium? Non enim puto humana lingua id exprimi posse. Nam verbierius concludam: tanquam alter infernus videntur. Nulli biquo misericordia apparet: nisi ubi Maria invocabatur. Et hec: hec: qui dicam? Persona que hec vidit plurim os videt: qui debuissent ex officio ad Mariam confugere: tali in-

tempore diluvij, qui tandem magis sām blasphemabant: & cum blasphemis suis turpissimā morte, tali in diluvio ad tartara decurebant. Plurimos autem vidit viros & mulieres simplices, qui in simplicitate sua ad Mariam, cum Psalterio suo confugientes, ab ea habebant benedictionem: & præservationem. Inter quos videt quosdam Ecclesiasticos, quoad primum genus: & quosdam laicos, quoad secundum, qui eadem die sunt mortui: tamen peccatis Ecclesiastici quidam duo autres. Laici vero quinque, vel sex, quos nonuit maxima cum devotione degredabant. Et hoc est, quod dicit Dominus in Evangelio: seruus sciens voluntatem Domini: & non faciens plagi: vapulabit multis: nesciens vero plagi: vapulabit pauci. Luc. 12. Propterea: & conscientia nostrae pura: habeatur, tempore isto periculosisimo Virgo Mater: cum filio, in eorum salutentur Psalterii. **THEAPIO**

GAPUT XV.

Exemplum de Monacho falso repte docto.

De Exocissimus quidam Monachus in Psalterio Beatissime Virginis Marie, post tempore longa, merito huius Psalterij,

sic, fuit raptus ad superna, vbi vidit Regem Anglorum in gloria sua Maectaris, in cuius conspectu fuit liber insinuata Magnitudinis: in quo omnis scientia ad plenum descripsa erat. Itum ergo famulatum Matris Virginis, Maria perducens ad filium, obtinuit ab eodem filio Iu: ut legaret in eo libro. Legit, & secundum dictam folia, plenitudinem scientie habuit. Sic quaedam ad se ipsum, mirabatur, & scire cupiebat si haec vera essent. Itaque libros intueretur, & omnia intelligit plenissime, cum alijs loquitur. Moachis, & omnes superabant, in tantum, ut patarent curiositatem, qui sumimus damnum fuit inimicis. Postmodum autem, ut ante videtur, docebat, & predicabat semper, & frequenter de Virgine Maria sibi in suo Psalterio quotidie psallendo meruit haec dona: & postmodum ad Regna sempiterna pervenit.

CAPUT XVI.
Fructus enim est orare: Psalterium Virginis gloriosa, cum receptione disciplina.

PREAFATION 2. & 3. C. **L** Andate eam in Psalterio, & Psalm. 150. Quoniam in laudibus sponsi, & sponsa leisu Christi, & dulcissima semper Virginis Marie, ora est heminum salutis: dicente. S. Bernardo in sermone quoddam de Sponsis, & Sponsa: Bonus enim in terris est Psalmus: ideo iucunda, decoraque laudatio. Preperas lauda anima mea Domini: quam diu vita te comitatur. Sed quid tantis salutatoribus nostris pro immensis beneficiis referam gratiarum actiones. Proculdubio. **Cantabo Domino Canticum novum scilicet Angelicum: & laudabo eos in Psalterio Virg. Marie, scilicet Ave Maria. Nam salutatio Angelica est summum Evangelium; quoniam est caput, & origo, & Mater Domini Iesu, ac vniuersorum Evangeliorum. Per quo et In carnatus, secundum Anselmum. 2. Maria Dei Mater effecta, quod Deus nihil maius facere potest in pura creatura, secundum S. Thomam. 3. Diabolus est superatus, secundum S. Au-**

S. Augustinum. 4. Mundus renovatus secundum B. Hieronymum. 5. Infernus evanescens, secundum Basiliom. 6. Peccata remissa, secundum Gregorium. 7. Virtutes reparatae, secundum Remigium. 8. Sapientia mundo prelita, secundum Fulgentium. 9. Infirmitati sunt sanatae, secundum Damascenum. 10. Mortui sunt suscitati, secundum Didimum. Quid amplius? 11. Sanè per hoc Psalterium, quod dicitur quasi laudatorium à Salutatione, salus eterna est mundo condonata, iuxta Nazianzenum. 12. Ecclesia reparata, iuxta Gregorium. 13. Trinitas Beatisima placata, iuxta Ambrosum. 14. Imo captivi sunt liberati, & servi redempti, secundum Orosium. 15. Sedentes in tenebris, & umbra mortis, viderunt lucem humanæ salutis, quæ illuminat omne hominem venientem in hunc mundum iuxta Ioaniem Chrysostomum. 16. Exules quoque, & pauperes reduci sunt in Regnum proprium, & Paradysum, deliciatum, secundum Haymonem. Quid viderius? Dicò quod omnes mundi creaturæ sumi sumptus nequeant comprehendere sufficiunt. Saltationis Angelicae laudes inestimabiles. Solus ipse potest, qui solus per hanc est natus de-

Intemerata Virgine semper Maria. O igitur omnes laudate Deum in Psalterio, id est, in Pater noster, & Ave Maria, secundum numerum Psalmorum Davidicorum, quia haec sunt Cantica Canticorum Novi Testamenti. Sic ut fecit quidam Religiosus nuper, ut sequitur.

HISTORIA.

CVm quidam Religiosus Spiritu Sancto inspirante, diu Psalterium Mariæ Virginis, & flagellis, & a virges se acriter disciplinaret, die quadam instantissime cecipit Mariam Virg. rogare, ut sibi dignaretur viam offendere, per quam omnes homines ad eam, & filium suum possent citid, & feliciter inter tot mala, & adversa, in quibus nunc totus mundus immersus est, pervenire. Cui sic ferventissime oranti apparetur B. Virgo Maria peccatorum advocata, & dixi ei: Hæc sit orans Sponsa vera salutis via omni specie lapidum pretiosorum fundata, omni specie Florum decorata, & omni specie Stellarum feminata, videlicet: Quotidie, vel plures filio meo, & mihi Psalterium meū offerre, vespere, mane, & meridiac, ut quindecim Pater noster, & totidem Ave Maria,

addeu-

adilendo horum cuilibet decem Ave Maria, sic erat in toto 150. Ave Maria, sicut sunt in Psalterio 150 Psalmi, in quibus Pater noster, & Ave Maria sunt figurata, & implicitè contenta. Et cum quassisset, quare in rali numero fibi magis placebat plures ei ratios pulcherrimas signabat aliibi postulas. Dixit igitur Hæc est vera salutis via, quam ob dilectionis meritum tibi ostendam, per quam possunt omnes venire ad me, in gratiarum beneficionia, si dicatur cu[m] disciplina centum, & quinquaginta et unum, cum virga, aut per comprehensionem, vel punctionem carnis, in femore, in manibus, in cruribus, in pectori, sive alibi. Quæ disciplina punctionum est Regia disciplina. Nam potest fieri ubique, tempet, facilitas, secretissime, & pro omnib[us] bono facilius, & omni malo fugiendo. Nam sicut cuidam hæsteris temporibus revelavit faunulo meo, qui quandam flagellis se acriter disciplinare solebat, sed tandem cum locus suis esset in medio Eratrum, multorum sui Ordinis, & præ verecunda flagellis semper sonantibus, se cedare non auderet, ob hoc tentationibus fugatis per priores disciplinas, innumeris deinde tibus, carnis, diaboli, &c.

&c.

& caltra argentea tibi fabricabasi. Quot ictus recipiebas, à tot ictibus ponarum viventes, & defunctos liberabas, tot gaudia mihi, omnibusque Sanctis, & Angelis generabas, totque ictibus ad te deponebas, totidemque carnis spureitas, ac tot mentis concupiscentias à te depellebas, quinino toti tristitia, & vincilis, atque carcibus dementiorum cuncta afflictibas, vinclabas, & incarcerabas. At ille ait: O Domina mea, iam pro certo, per omnia veritatem esse, comprei, quod non narrasti. Nam cum dudum infiniti peccatis, etiam gravissimi, te plectus essem, & horribilissimus, ut iam nullo modo à peccatis abstinere possem post huiusmodi disciplinas, mox statim super meam spem, & omnium meorum Confessorum resurrexi, & mox omnino absitos, etiam devotissimos in oratione, vigilis abstinentijs, ieunijs, exercitisque exercitijs, devotioni superauit, adeo, ut maximum videbatur mihi martyrium suffere posuisse. Ob hoc furbis, & cordis, & flagellis durissimis sepius corpus meum cruentabam, maximo cum fervore, & pureitate. Sed quando disciplinas huiusmodi dimisi, omnia etiam facillima fuerunt mihi difficillima. Quia vis

autem in principio difficile erat minimum idem recipere tamen paulo post facilissimum fuit etiam horrenda fuscipere percussuras, imo etiam gaudiosum, adeo ut quandoque, quando tristis magnis, & tentationibus etiam afflicsus, per huiusmodi disciplinas redeteret me letum pre omnibus alijs, forte inquit contra peccati temperantiam, sic ut maluisse pati omnia mundana supplicia, quam visum solum peccata mortale committere ex certa scientia. Sed heu, me miserans, de omni bono spirituali nauscam nunc habeo, & tardum, & omni malo prassus sum, & intemperatus in profundum. Verumtamen o! Regina misericordiae super hoc misero mihi indulge, quia xtremulus nostri, & recundia has dimisi, & puto re. Cui illa: Fili da mihi manum tuam. Qia humiliata oblata apprehendit dexteram, & ait: Fili, Regiam nunc tibi ostendo disciplinam; facilissimam, generalissimam, & frueuoissimam, siue digitis suis pellam manus suae, ictibus paucis capite comprimerem, loquensque ei, dixit: Sentisne fili à me ista puncturas? Tunc ille clamans pro dolore: o! o Domine, inquit, & sentio, & scio, quod feceris, & humiliis me isto possum

sum cruciare modo quam flagellis multis. Et ego ad eum: Redi ergo, ad priora, & contra omnia mala, & tui, & tuorum, & pro te, & pro tuis, hanc facio penitentiam secundum Psalterium, ut ad minus quinquaginta suscipias puncturas de Iero ante lectū, post matutinus totidem, & in die etiam totidem. Sieque disparui. Et ille, vt docui, fecit, & nunc facit, & ad priora, imo etiam ad multo maiori sanctiora deuenit.

Sponsus: O Domina supplico, quatenus brevi compendio intimeris, quid vobis sit faciendum, à cunctis peccatoribus pauperulis. Maria respondit: Audi August, discipulum meum loquentem: Inquit enim: Si volumus Iesu Christo, & Mariæ eius Matris dulcissime summe placere, totum nostrum eius offerimus corpus, & animam, in interiora, & exteriora. Propterea parum placent Deo oracula, que sunt sine penitentia, nec penitentia placet, corporis pena, simulque disciplina. Hac ille de quodam sermone de me.

CAPVT XVII.

Schemata Psalterij, eius meritorum designatio in Canticis.

Sponsus nouellus gloriosissimus Virginis Marie fuit aliquando raptus in spiritu, postquam diu Psalterium Virginis Marie oraverat: in quo raptu vidit sibi assistentem Beatisimam Virginem Mariam, totius mundi Reginam, qua sic eum allocuta est: Cur, inquit, more solito non deseruis mihi in Psalterio meo? Rede incepisti, sed aedias multum tepesti, cum deberes de die in diem proficere orando. Et ne modicari potes mercedem esse, quam tibi dabo si fideleris mihi in Psalterio meo servieris, ultra eam quam acceperisti: veni meū, gloriam, & excellentiam tibi manifestabo ampliorem.

Sic itaque Maria Virgine ducente ad celestia pervenire pallatia. Vbi primo vidit Civitatem, in gloria inenarrabilem, ex argento, auro, & cristallo, ac margaritis mirabiliter compositam. In cuius mundo altissimo erant 150 turres gloriose ineffabilis, in quibus Angelorum erant excubias, & epithalamium coeleste, scilicet Maria concinabat in immensu dulcissimam super omnem mundi harmoniam.

V Post-

Postmodum infra Civitatem erat *Castrum infinitae glorie, magnitudinis, & altitudinis immeasurable, ex omni lapide pretioso confectum, in quo erant 150. propugnacula pulcherrima, in modum turrium. Ibiique erant Patriarchae, Prophetae, ibi etiam Apostoli, Martyres, Confessores, Virgines, gaudentes, inenarrabili letitia.*

Atque infra hoc Castrum Hortus fuit paradisi amoenissimus 150. habens distinctiones. Ibi erant lilia, ibi rose, ibi arbores, ibi vniuersi fructus desiderabiles, odorisque superans omnem hic defidebilem fragrantiam. Atque in illis arboribus erant auiculae ex omni specie, quae omnes concinabant Psalterium V. Mariæ, dicendo Pater noster, Ave Mariæ, cum tanta suavitate, ut hac melodia potuisset omnem mundi fugare miseriam.

Quid amplius? In huius paradisi medio Palladium fuit Imperiale Trinitatis, ex stellis radiosissimis miro modo fabricatum, ibique erant 150. thalami, cum totidem admirandis tabernaculis, in quibus Virginum, & Sanctorum inerrabilis aderat multitudo qui assidue decantabant salutare Angelicum, cum gaudio, inestimabili, & inenarrabili,

Aderantque Angeli in Psalteriis suauissime sonantes, totusque mundus resonabat in vocibus eorum.

In me die autem Pallatij fuit Tribunal, sive thronus infinita gloria, ubi residebat ille sponsus animatum, Dominus Iesus Christus. Qui Matri, & Virginis advententi assurgens, eam confidere fecit. Tunc illa Virgo voce ait illi: O fili dulcissime, quia Sponsus meo promis, placeat quiesca tue pietati confirmare. Tunc ille ait: Mater, & sponsa charifima q. a populus impetrata, voluntas tua fiat. Tunc subridens Maria ait: Ego promisi sponso meo totam hanc Civitatem, cum omnibus habitantibus in ea, & similes scopendi canticis servientibus mihi in Psalterio meo. Tunc piissimus Sponsus Iesus Christus ait: Et ego, & sponsa charifima, tui amore me eis, cum omnibus peccatis, in eternum condono, si perseveraverint in Psalterio nostro, ut de his omnibus suam faciant voluntatem.

Et tunc videbatur prefato Sponso, quod Maria Virgine apprehendente manum eius, ducebatur ad amplectus dulcissimi Iesu, bibitque de omnibus vulneribus eius ambrosiam eternorum gaudiorum, se creta Dei ibi cognovit admirabilissima. Atque ei Dominus Iesus Christus: Addere, &

fortius orare memorem, & attentius si Civitatem tuam volueris facere ampliorem, & suaviorem. Sic volens, noiens calcitria dimisit, & in terra le trifitem reperit, de tante gloria dimissione.

Vt ergo resolvantur dubia tormenta excentur, & celestia acquirantur palatia, nos more solito salutem Mariæ, & Filium suum in corum Psalterio, dicentes semper mente serena. Ave Maria gratia plena, &c.

CAPUT XVIII.

Brevissima miracula moderna circa Orationem Domini nricam.

PRÆFATIO.

Quapropter vos vniuersi fideles Domini nostri Iesu Christi, & Mariae Virginis filij attendite quæsto fidem vestram, considerate mortem veltram certam, & horam incertam, temporaque in praesenti periculosisima, nec non & futura supplicia eterna. Pro quibus bonis acquirendis, & malis fugiendis accipite, & orate Psalterium V.M. laudando Sanctam Trinitatem semel ad minus in die in hoc beatissimo Psalterio. Ad quod & si non moucant predicta, saltim moderna provocent exempla.

Nec enim dicere ausi esse, nisi certificati indubie

penitus fuissimus. Tanquam enim Doctor veritatis loquor, pro diuina veritate, pro naturali; pro mortibus quoque; ac pro totius militantis Ecclesiae vniuersali salute.

NARRATIO.

Agnovi in Waldenshiusum, qui quendam, qui hominem diabolo fecerat, Christo & Baptismo negato, sed miro modo per Psalterium hoc acceptum, filiationem recuperaverit divinali. Quia Pater noster. Inde etiam postmodum pomeruit, vt Pater esse multorum aliorum Deo servire volentium. Vidi etiam mortuos hoc suffragio esse resuscitatos. Quinimo & morti quasi condannatos in pestilenti, hoc salutari antidoto à morte vidi esse eruptos, quia Qui est in Psalterio repetebatur.

Consequenter perpendi proprijs oculis, aliquos Religiosos omni vanitati deditos, qui salubri hac medicina profus cælestiales sunt effeci, quia in celis.

Deinde meretrices & visuariorum per hoc castimonizavinculum sapienti pendit deo, o esse sanctificatos: quia sanctificetur.

Exinde blasphemos, & omniam malignitatem plenos, incorrigibilesque per hoc fidei oraculum, scio perductus ad om-

nimodam nominis Dei reverentiam: quia nomen tuum.

Euit etiam quidam Rex privatus suo regno proprio, tempore nostro, qui per hoc Psalterium acceptum propriu recipit regnum. Quia Adiuua regnum tuum.

Gaudium habui aliquando summum, quia perpèli quidam Apoftatas Religione, & à S. D. i. Ecclesia apud Infideles metu penitentiam converfantur, sed gaudiōho hoc suffragio, sic ad diuinae edicunt voluntarem, vt martyrium fortissime pertulerint. Inter quos quidam Antonius fuit de ordine Fratrum Prædicatorum temporibus nostris: quia Fiat voluntas tua.

Habui prodigium insigne per hoc oraculum salutare, in clara experientia, quod in quibusdam terris, vbi fuit auræ per maxima intemperies, nociva supra modum hominibus, atque omnibus, sed prædicato, hoc ecclæsi suffragio, optata cunctis redit serenitas: quia sicut in Cœlo.

Inde experimento prebavi sterilitatem, in quibusdam terris, & pestiferam cladem horribilissime graffantem, sed stella hac adventente amanda, scil. Psalterio B. Virg. Maria, terigenis, terisque illorum est benedictio collata, quia & interea.

Pre-

Precioſissimam Eucharistiam, noui multos pra peccatorum suorum pondere habere in naucle, & in irreverentia, sed habito, hoc remedio exortacionis, in toto singularem feruerunt tam mirabilem Sacramentum suavitatem, adeo ut lepius vellent communicare, eo quod ibi videbant sensibilissime ingentia opera Dei. Cuius clementia diuinus illustrari, Christum Iesum ibidem sensibiliter intuebantur quia Panem uostrum quotidie.

Læta etiam mente aliquoties perpendi, quodam immisericordes, & ferocios tanquam Leones, vt in quodam milite, quem non noui nomine, sed fama, qui acceperis armis Psalterij huius, sic dabat, & abundantanter erogabat, vt datores omnes clementia in terris illis supererat, quia Damois bodie.

Miro modo virum, cognovi, qui in tantam corruit desperationis voragine, vt nemo, agnoscens cum posset aquidem eius fatu sperare, sed accepto huius Psalterij spei bravo, in spe supererat, & opere multis, etiam deuotissimos, quem agnouit: quia & dimicabat debita nostra.

Noui etiam præpotentem in mundo Baronem, & Comitem qui immortale odium geret, contra similem sibi

in potentia Principem, & propterea mala contigere innumerabilia, sed accepto, pacis oraculo, pax tanta est firmata inter eos, vt hi duo putarentur, tanquam Aunculus, & Amicus, quia fecerit nos dimicimus debitoribus nostris.

Oculis etiam proprijs vidi quandam à diabolo posselsum, sed cum portabat onus Psalterij huius Euangelium, continuo liberabatur: Cum autem illud dimicabat, ita in ab inimico rexabatur, & similia plurima lepius vidi & audiui, quia Et ne nos inducas in tentationem.

Præterea conspexi viros & mulieres, qui mihi dixerunt defundersi, & furores tanquam Leones, vt in quodam milite, quem non noui nomine, sed fama, qui acceperis armis Psalterij huius, sic dabat, & abundanter erogabat, vt datores omnes clementia in terris illis supererat, quia Damois bodie.

Miro modo virum, cognovi, qui in tantam corruit desperationis voragine, vt nemo, agnoscens cum posset aquidem eius fatu sperare, sed accepto huius Psalterij spei bravo, in spe supererat, & opere multis, etiam deuotissimos, quem agnouit: quia & dimicabat debita nostra.

Noui etiam præpotentem in mundo Baronem, & Comitem qui immortale odium geret, contra similem sibi

bo-

borum , ordinatur ad deceni Dei mandata iure diuino , vt merito tali iure etiam in oratione Dominica numerus Sanctus Psalterij Trinitatis sanctissime habeatur.

Et pari modo quindecim verba sequentia Annuntiationis Dominica ordinantur , iuste naturali & dinfo ad Christi decem mandata , quindecies autem decem sunt centum quinquaginta . Ex quo patet quod duas haec orationes duo deuotissima in numero , & virtute includunt Psalteria , ut merito sint Psalteria nuncupanda ,

CAPVT XIX.

*Exempla Quindecim brevissima
civis Ave Maria.*

Virginis quoque Mariae Epithalamium (ipsa Regina Clementiae cooperante) signis plurimiis nectum antiquis , verum etiam novis est supra modum magnificatum .

Nec immixto , cum extatili exordio sic vobis Dei saecula caro . Alpexi aliquoties quadam in Ecclesia peccatores hoc saluberrimum antidoto , talem habuisse contritionem tantamque lacrymarum copiam , vt non fuerit dubium quin Maria apparuerit ibi , & manum apposuerit , quia Ave .

Beata etiam Maria cuidam indocto tali libro scientiarum copiam contulit , & sapientiam , & intelligentiam , vt putares eum in scholis esse peritisimum , qui MARIA , quasi illuminatrix .

Clarissima etiam huius mundi Advocata Maria cuidam adhuc viventi , contulit pro gratiarum munere omnidi sententia in se aliquod gaudium paradisi , excedens omnem gaudiu mundi : quia GRATIA .

Dulcisima haec Angelorum Regina , cuidam Matronae valde misericordia & eleganti temporibus nostris in Francia , diuinarum maximam copiam contulit , in tantum , vt postmodum esset Mater nutritrix cunctorum pauperum : quia PLENA .

Emerita Maria Psalterij huius medio his in diebus captivos plorimos , & carcere liberavit , quando votum fecerunt Psalterij , quia DOMINVS .

Felicissima præterea Maria Psalterij istius virtute , quandum delirum & rapidum in tantum , vt alios lanaret , per appositionem Psalterij in ipsis collo mox liberavit . & tanquam agnum manus utrum effecit , in Picardia , me præsentate , quia TECVM .

Gloriosus Maria Psalterij

terii huius medio cuidam non loquenti per tempora multa , reddidit loquelam . Cum enim Psalterij oculagetur , & collo suo aptaretur , mox perfectum fulcepit lingue beneficium , quia BENEDICTA , quasi bene dicens , & loquens .

Honorableissima veteris huius mundi Imperatrix , cuidam cæso ab annis multis ipsius Psalterij remedio , subvenit perfectius illi restituendo ylum , quia TV , quod est demonstrativum , & relativum secundum Præliciam .

Immense etiam pietatis haec Maria cuidam in Francia ad mortem condemnato , in auditum per Psalterij huius votum praedita clementiam . Nam ille carceres & vincula talia confregit , quia vix fabri frangere posset , multis diebus , & sic evalit . Quinimo , & alium patibulo affixum huius Psalterij voto Maria liberavit . Mox enim post votum de patibulo saltauit , & per medium stipatorum sic curvavit , queisque libertatem in quadam Ecclesia accepit , quia IN MYLIERIBVS , quia sunt naturaliter piæ , secundum Augustinum .

Charissima amplius haec Domina , his in diebus cuidam pauperculæ Psalterij voto se attingenti , in iudicio contradicatos sententiam optimam

concessit , nolente iudice .

Tribus enim vicibus cum se iudex astimaret contra eam profire sententiam , pro maiore causam approbat per omnia , quia ET BENEDICTVS , Christus enim secundum Augustinum est benedictus iudex omnium .

Laudabilissima hec Maria Psalterij huius fructificatione cuidam mulieri sterili prestat filium , qui postea mortiens Marje meritis iterum rediit ad vitam , quem & vidi in partibus Hollandiæ , quia FRUCTVS .

Misericordia consequenter Regina huius Psalterij virtute cuidam meretrici tantum contulit gratiam , vt nuna in Picardia stans , semper cum cilio , & catena ferrea ad corpus , & supra terram dormiens , leuanda in pane , & aqua , horrendissimam cunctis faciat pomptiam : quia & Spiritus prophetæ , & Sanctorum consiliorum in multis dignoscitur habere , quia VENTRIS , venter enim Maria secundum Ambros . est templum totius continet .

Nobilissima similiter haec Maria temporibus nouissimis istius Psalterij potestate , cuidam abiecto & spreto ab hominibus potentiam super omnes , tantam præstigi , inimicos , vt ad suam voluntatem ,

viuerent, aut morerentur, quia Tui. Qui enim est Maria telle Anselmo, de Maria par- ticipabit postfessa potestate.

Omnipotens Dei haec piissima Mater Psalterij huius virtutis concessit dudum S. Catharinae Virgini, & Martyri, Sponsam esse filii Dei. Et idem, eadem piissima S. Catharina Senensi Ordinis Prædicatorum, innumeris cu signis, & prodigijs, concessit, quia Iesvs qui est Sponsus animarum secundum August.

Piissima demum haec Clementia Regina alteri cuidam morienti, iib[is] temporibus apparuit, qui hoc Psalterium orabat, quia demonia ab eo fugavit, supra modum lecti- cando eum, & horam mortis eidem denunciando. Qui cum devotione tanta obiit, ut non sciam me audiri, aut vidisse, de tam devote morienti nostris in temporibus. Ipse enim tanquam securus de monia videbat, & eorum pa- ripendens tentationem, deus è celo iridebat. Sieque vi- dens Christum advenientem libera voce dicit: *In manus tuas commando spiritum meum?* & hoc dicto quasi ridens ex- piravit, quia CHRISTVS qui secundum Hieronymum ha- beret ratiōnes Sacra- torum, atque bene vivendi & moriendi potestatem. His

cognitis laudate Mariam in suo Psalterio, &c.

CAPUT XX.

ERAT quidam Baro nomi- ne Petrus, Beatus domini confanguineus, & cunctorum excellentissimus patrator flagitorum, & ita obstinatus in auditate pec- candi, ut omnino converti non posse videretur. In cuius prefencia dum plura de laudi bus, & virtute Psalterij B. V. Maria eiuldemque Confratriæ, à quam pluribus re- citarentur, sic ait: Ecce iam desperaveram, sed tanta à vi- ro Dei audire volo miseri- ca. Itaque Nobilium comi- tatus cetera ad Ecclesiam properat, nou pro sua con- versione, sed tantum pro spectanda viri Sancti novitate. Cunus dum prædicante audisset, nondum conversus, sed timore vehementer agitatus ad propria domum rediit.

Altera sequitur festiva dies in qua Ecclesiam iterum in- trare pro consuetudine cogi- tur, & nescius Dominicum iterum reperit prædicantem. Quem cum Dominicus esset intuitus, sciretque eum tan- tis sceleribus obnoxium, vt

con-

converti non posset, nisi exte- rior confusio adiuaret, ora- vit Deum magis voce O Domine Iesu, videbam isti si, placet tibi qualis est iste, qui intrat ibi. Et subito Deo volente, vide- runt hunc Baronem à Da- monibus ligatum, & tractum horrendissime. Clamor ori- tur in sermone, abſcondunt se- videntes non hominem, sed Diabolum se videre vestimenta- tes. Cumque in populo clā- mor, & timor invaleceret, agnoscens D. ministris horam diuinæ clementie, ad hunc Baronem misit Psalterium B. M. Virg. pulcherrimum, si- ve Pa-rioloquium, per quen- dam Religiosum nomine Ber- triandum, exhortans eum ad penitentiam, necnon ad le- gendum huiusmodi. Maria Psalterium. Accipit iste Ba- ro peccatorum Capitanus omnium, ipsiusque deuote legit Psalterium. Sed supra modum timens petrit S.Dominico, pro se fieri preces apud Dominum. Deinde si- bi cōfiteri petri, auditur, & ab- solvitur. Primo a plurimi- tentiis excommunicationis maioris, grauibus cum disci- plinis ut morire est. Secundo, ab irregularibus quasi innu- meris. Et tertio, ab omnibus peccatis. Et ex revelatione Ba- Maris facta Dominico, im- ponitus erat eodem pro pec-

346

CA.

Dicitur ergo nullus di 27, nescio
hunc. **CAPVT XXI.** *mitia*
B. multoq[ue] dilatit omni
Quidam Francie Comes flagitio-
sus conve[nit]e Psal[terii] iuri-
eris virginis minime
dignus. Maria. Vt hora
nihil obstat ut sibi placet.

Comes qui datur maximus
uit in Francia, qui tota
vitam in adulteriis, &
fornicationibus ducens ita in
his obstinatus, vt nec sermo-
nibus, nec confiliciis, nec exem-
plis, vlo modo converti vale-
ret. Quod videns vxor eius
Nobilissima (zele opere ag-
tata ardore) deliberavit etiam
adulterari, ne dum propter li-
bidinem, sed etiam in adulteri-
ri vindictam marxi. Res stu-
penda. Vbi haec animo fit-
mavit, & cubile intravit homi
ni gratia, inter dormendum
subito rapt a est in vi sione, &
ecce ostendunt ei horribilis-
sima tormenta, quibus in
inferno puniuntur adulteri
post hanc vitam. Vide tan-
to horrore cunctus a se, vt pe-
nè amens efficeretur, frequen-
terque clamaret dicens: *Ibi si
fotax solens huc intrare claudite
domum.* Tandem ad te re-
versa, mutavit propostum, &
profacienda confessione, ad S.
Dominicum devotius prope-
ravit. Cui compatis idem
Dominicus, pro penitentia
Psalterium Mariæ Virginis

tuis

ininxit. Quod dum una cum
Confratratia deuotè acceptasset,
& Psalterium ipsum per quin-
decim dies orasset, consilio Be-
Dominici, qui dicti etiam
matriti salutem zelabat sub cer-
vicali eiusdem mariti. Psalteriu[m]
, sive Patiloquium ip-
sum, tribus noctibus continuè
posuit, committens negotium
Domino Iesu Christo, & Re-
gine continentie, & Virginitatis
Marie. Et ecce prima
nocte horrendissimi tremori-
bus offensa Dei agitari capit,
ab uxore quoque magnis cum
lacrymis auxilium petere. Se-
cunda nocte videbatur sibi in
sonnijs, quod ad Dei iudicium
trahieretur, & de omnibus pec-
catis suis accusatur. De quo
cum euigilasset, & que ad mor-
tem teritus fuit, capitque
vxore in reverentia, & am-
re habere. Tertia vero nocte
trahitur ad peccatis infernum, &
penas formicantium intuetur,
eadem scilicet, quas prius vi-
derat sua conthorali, nec so-
lum intuetur, sed illas pa-
rumper experitur. Venit igit
tur ad illum Angelus Domini,
qui eum acriter corripuit, pre-
cipue de adulterio, & inter
cetera dixit: *Veni, veni, & in
posteriori emenda te;* ac Psalteriu[m]
*Beatisimam Virg. Mariam, per quod
conversus es;* si elliis via dilig-
que vxorem, & intra Confratratia-
s eiusdem Psalterij com omnibus

tuis, et que per te mereri non oca-
les alterum meritis accipias.

Redit igitur homo de in-
ferno, & ab uxore veniam pet-
tit, eique perpetuan fidelitat-
is (popondit fidem) B. quoque
Dominicum adiit cum suis
co[n]sistentibus omnes, & Confrat-
ratia inscribatur. Ipsa vero sic
conve[nit] Psalterium B. Virg.
Mariæ, manibus suis ubique
deferebat, non solum in Eccles-
ijs, verum etiam in bellis, in
domo propria, & in Regali Pal-
atio; omnibusque frequentius
eisdem Psalterij, & Contra-
tria excellentiam praedicabat.
Sicque ex propria uxore mul-
tos habuit filios, Deo donante,
cum qua diu visit in prospes-
titate, fuitate, fama, honorum
omnium opulentia, & sancti-
tate eximia. Qui tandem Ma-
ria Virgine apparente eodem
die, eademque hora devotissi-
me obierunt, atque Parisijs in
Ecclesia maiore (que in honore
eiusdem inviolata Virg.
Mariæ, consecrata est) in uno,
eodemque tumulo sunt hu-
mati.

CAPVT XXII.

De Nobili Prodigio Converso.

Ivenis quidam in Germa-
nia partibus, mortuis pa-
rentibus, malorum confortio-
depravatus, ha[bit]reditatem pra-

LUD.

claram in ludo, in tessellis, &
tabernis totam dissipauit: hinc
postea vagabundus, & miser
per Patriam serebatur. Qui eti-
am illitus, calitatem tamen
corporis conservavit. Cu[mus
quidam Miles, patruis eius,
non modicum uirtutis, obviā
que cum quadam die habens
alloquitur dicens: *Male tibi
competit, Cousbrane charisti-
me, taliter, aberrare, qui clarus
gener, in probum virum, &
Magistrum evadere potuies,*
nisi te talis infania rapuisset.
Cu[mus] verba tua quasi mulie-
bria iuuenis derideret, subiun-
xit Miles: *Est ne aliquid di-
lecte mi, quod in gratiam mei
tu facere auderes?* At ille: *Est
inquit utique.* Et Miles: *Vo-
lo ergo ut gloriosam Dei Ge-
nitricem Mariam salutes Salu-
tatione Angelica quinquagin-
ta vicibus omni die. Cui, cum
cachinnando responderet: *uti-
nam hoc semel queo, omni die
dicerem.* Patruis infestit di-
cens: *Hoc facere modis omni-
bus oportebit, si forte oculis
misericordiae te Virgo glorio-
sa respiciat, & pro tua miseria
Filium summ interpellet.* Ad
eius verba iuuenis annuit, &
recedit. Inde post annum con-
tigit Patruum videre Iuvenem,
que m. si promisum servasset,
interrogat. Et ille, seruavi, in-
quit & nollem vlatenus non
servasse. Remissus enim est*

XX 2 mihi

inibi, quam ante erga mundana. Cui Patrius, qui & ipse Virginis gloriae in suo Pсалterio semper famulabatur cum ingenti gudio dixit: Ergo & sic sequentiano servum Matris Christi in Salutationibus duplicabis & iuvenis: fiat, inquit. Ex quo autem secundo anno, reverens et ad Patrum, dicens: iam suffragante Mater Christi, omnis recordia misericordie mei status, evanescunt, & sum beneficiandi proposito voluntatis meae constantia stabilitur. Cui Patrius devotissimus V. Mariae Pсалteres, cum lacrymis dixit: Bene-dixit pietatis Mater, & tibi quoque clarissime gratias tereo, qui salubrì consilio cedidisti. Nihil ergo restat, nisi ut anno praesenti, propositum tuum fixum experiar. Et si dignum invenero, condigas tibi nuptias preparabo. Tu autem medio tempore auxiliarietem tuam in salutationibus ternarum quinquagena sedulus honorato. Contentus Iuvenis, & stabili inventus est. Evoluto anno fecit Patrius, quod promiserat Iuveni. Constituit nuptias, & instaurato convivio, ex utraque parte convenierunt parentela. Positis quoque mensis, & lotis manibus cum iani Sponsus, & Sponsa comedusti; pariter con-sidissent ex inopinato memor

Sponsus, nondum Salutationes trium Quinquagena rum, se illa die, more solito dixisse, repen-te surgens, sulcans Patrum, & paulum induciaret tescula ministrandi. Quo aumenie, Iuvenis solus intrat thalamum, scilicet Matris Christi, quod veritas tanto deuotius, quanto clementius se probaverat ex-auditum. Nec mora, ut ultimam Salutationem tertiam quinquagene iam compleuit, apparuit ei gloriola Virgo Maria lucidior super Solem, tres plicas in tunica sua clarissima Iuveni vnam anteriorem, & duas laterales, ostendens, in quarum qualibet erant scripta quinquaginta Salutationes, litteris aureis. Ecce inquit Salutationes tue litteris a reis scripe-que, quibus me tribus quinquagena seculis honorasti. Et qui corpore tuo, licet vnum, & pagus, tam virginaris moditatem, servasti, mox te lenta febris, cerripice, & ad mortalia die, sine villa & crinis corruptione pervenies. Hoc dicto Virgo gloriola disparuit. Iuvenis autem egressus, hortabat omnes latari, & gaudere, se vere ab appetitu, concedendi desitutum ad praefens, cum eis esse non posse excusat. Singulis quoque ad mensam sedentibus, Iuvenis intermixtus lectum ascendit. Et facto prandio Sponsam suam, & amicos in thalamum conveccavit, & eis quid

quid sibi contigerat, indicavit. Morbus est autem Iuvenis die tertia, vt praedixit. Sponsa vero eius, nulli postmodum nubere volens, in sancta Virginitate, atque in servitio Virg. Mariae usque ad finem vita feliciter permanxit.

CAPVT. XXXIII.

I Salterium servat pyramus à familiari spiritu.

Miles quidam habens Cas- trum, omnes praetextantes sine misericordia spoliabat. Licer autem eundem abundaret peccatis, gloriolas tamen offerte hominem, in sua Salutationes, diligenter obseruantem; eumque à Deo potestate accepta continuo strangularem, & si nostro confortio perpetuo fortificetur. His dictis diabolus evanuit. Miles autem hec audiens ex-pavit, & ad pedes Monachi provolutus, veniam petijt, & vitam suam in melius commutauit; deuotiusque, quam ante gloriolas Virginem la-lutavit. Quapropter universi, ut ab insidijs daemonum, per Virginem Mariam liberemini, in Pсалterio suo canit quotidie honorate.

CAPVT. XXIV.

*D*e F. Converto, folkm Ave

et orante.

T

unc quidam deuotus miles, devotionis gratia, ad Sanctum Bernardum, petens hu-

mi-

militet se recipi ad Fratrum Congregationem. Quem statim B. Bernardus gaudenter suscepit, atque habitum Fratrum Laicorum eidem tradidit. Qui alias Orationem in Monasterio discere non potuit, quam Salutationem Angelicam, quam etiam frequenter cum mira devotione ruminabat. Vidēs autem B. Bernardus hominis simplicitatem, & bonam conversationem, quavis estet illiteratus, in Chorotamen Monachorum Sacerdotum more eum stare fecit. Qui bonus homo, Virginem gloriosam sincero amore diligebat, atque ei devotissime in sua Salutatione serviebat. Tandem vocante Domino, diem clausit extremum, atque ad gaudia eterna feliciter pervenit. Sepulchre est in Cemeterio, ubi alii viri Religiosi sepulchrum accipiebant. Post praeceps autem dies super sepulchrum eius excrevit quoddam lillum pulcherrimum, & iu quolibet lili folio erat scriptum litteris aureis: Ave Maria; Sanctus autem Bernardus precepit ejici terram, ut viderent, ubi suas, lillum haberet fixas radices. Et iecta terra, videbunt huius lili ex ore defunctorum procedere. Tandem iubente sancto viro, incisus est defunctus, & viderunt lili radices esse in corde fixas. Atque

corde incisio, invenerunt scriptum in pectori aureis, Ave Maria. Quod cum vidissent, admirati sunt viuenter, intelligentes ipi ideo accidisse inducē, quia Salutationem Angelicam, cordiali devotione affidūe proferebat.

CAPVT. XXV.

De Principe Alfonso.

Principes quidam erat nobilis, & potens, tantum plenus virtutis, quantum rebus, cuius vxore divino iudicio lumen oculorum amiserat, eo quod virum suum ad mala facienda frequenter instigabat. Sed & propter anborum iniurias Principes alii terram ipsius invadabant, omnia diripientes, omnia vastantes, ipsumque eum vxore ad quandam ciuitatem alienam fugere compellentes. Accidit autem ut B. Dominicus ad hanc Ciuitatem predicandi gratia declinaret, qui in die Nativitatis Christi egregium Sermonem fecit in Maiori Ecclesia de Psalterio gloriose Virg. Mariae. Ad hac etiam Ecclesiam eo die praefatus Principes nomine Alfonfus, venit, tum propter solemnitatem diei, tum ad vitandum scandalum. Raro enim, aut nunquam Ecclesiam frequenter tabat. Hic audiens in predicatione

tione Dominicai mira de dignitate, & virtute Psalterij Virg. Mariae, praesertim, quia, quicunque hoc deuore, proraret, Dominicum, Virgine Maria iuvante, & protegente, obtineret super hostes tuos: proposuit orare Psalterium Virginis gloriae. Prandio facto, accinxit Beatum Dominicum, & si vera esset, quia Psalterij virtute, prediceret, interrogabat. Cui Dominicus: Omnia, inquit, vera sunt, quia de virtute Psalterij Virg. Beatissima predicavi. Et tu, si ipsum orare volueris, & Confrariam eiusdem Psalterij recipere polliceor tibi, quod omnia, que de virtute Psalterij pradicauit, summo in iusta, quoniam a me audisti. Audiens Alfonfus haec, & reddens, proponebat orare Mariae Virginis Psalterium, & illius Confrariam humiliiter resepit. Post hoc Dominicus inde recessit. Et Alfonfus quotidie Ecclesiam frequentabat, suum Psalterium, deuote persolvens, atque in tali Ciuitate, & in isto Marie Virg. servitio, per integrum annum perseverabat. Anno revoluto, eodem die, quo Psalterium Marie, & Confrariam ipsius suscepserat, in Ecclesia more solito Psalterium suum deuote complevit, petens misericordiam, & gratiam a Virgine gloriola. Finita autem Missa maiori, cum omnes ab

te-

terium, deinceps deuotissimè orare caput, posthoc Alphon-sus exiuit contra inimicos suos, quos omnes de sua terra eiecit, & omnia ablati recuperauit, vi in brevi nomem eius longè, latèque divulgatum sit; adeo ut Principes, & Reges, qui bellò gerabant contra Infideles, certarent pro Alphonso: quia cuicunque adhaesit, victoriā obtinuit. Nullus in bello Alphonsum capere, nullus vulnerare, nullusque adversus eum prævalere potuit. At semper ante congressum pugnæ Virginis gloriose Psalterium flexis genibus deuotè diceret, consuevit: nec ullum voluit habere seruus qui Psalterium Virginis Mariae dicere nosset, omnes quippe servos orare Psalterium Mariae Virginis compellebat. Videsque tantam Psalterij virtutem, fecit depingi, & sculpi Psalteria manuala in signis, in leutis, & vexillis suis. Tandem volens Virg. Maria eidem praestare præmium, Alphonius exortare caput, hinc illa maximam contumitionem pro peccatis habuit, & confessionem suam de tota vita fecit. Cui quidam Sacerdos nomine Iean-nes, Ecclesiastica ministrabat Sacra menta. Quia postquam deuotissime suscepserat, apparuit ibidem Virgo gloria cum Filio suo, qui animam audi-

Alphonsi, predicto Sacerdoti te-vidente, quasi columbam sine candidiori suscepserunt, & ad cœlestia Regna perduxerunt. Ad quæ si & nos suos Pslatas eadem Beatissima Angelorum Regina, perducere dignetur. Amen.

CAPITULUM XXVI.

De Catharina pulchra Romana annuo prodigio.

PRÆFATIO.

NAirauit gloriofus ille Ma-gister Ioannes de Monte in suo Mariali, quod etiam reperti in libro Fr. Thomae de Templo. Tempore quo B. Dominicus Predicatorum Ordinis Dux, & Pater inclitus, prædicabat in obè terrarum famosissimum plurimis in Regnis populos incessanter ad Virginem inviolatam Mariam laudem hortabatur, & ad Angelicam ipsius Psalterij Confratram. Contigit Roma: eum prædicare, in totius mundi maiorum Prelatorum audience: admone-nuitque fugiti, & exemplis fortissimè, gloriolam Virginem esse salutandam in eius Psalterio: Mirantur omnes de verborum affluentiâ, stupent de prodigiis potentia: Quiibus ita ait: O fide'es, Domini, catenique fideliūm fidei amatores,

audite verbum singulare, vobisque omnibus salutare, ut scatis vera esse, qua dixi, ac ipse Psalterium Virg. Maria, & hoc orando pa-fionem Christi deuote recordemini. Ita vobis annuncio, quod Spiritum Dei experiemini. Nec enim stet potest in aliquo loco tanta flamma sine calcinatione; nec lux tam immensa, sine illuminatione, nec medicina tanâ Distina sine sa-natione. Quid plura? Audiuite omnes, & mirantur, sermonibus attoniti diuinis, concipiuntque multi (nendum populariū, verum, & magnorum Ecclesiæ Prelatorum, puta venerandorum Cardinalium, & honorandorum quas plurimi Episcoporum) Psalterium hoc prædicatum orare, quatenus pos-sent aliquam Dei gratiam ex-perientia, perpendere. Res mirabilis! Ciuitate perturbata, facta est orationum varia multiplicatio statu in omni, prout à S. Dominico fuit auditum. Itaque vidit mane, vespere, & meridi abique viros, & mulieres Psalteria manuala de-portantes. Nec verebantur colunna mundi Cardinales, & Episcopi, tanta diuinatis in manibus, & zonis deferre Fidei nostræ insignia Orthodoxæ. Ex miraculis enim Dominicus percepti, non dubitabat Virg. Maria operante, sibi in tali exercitio diuinum ad fore auxilium: Quid ultra re-

NARRATIO.

ERat Roma meretrix que-tam immensa, sine illuminatione, nec medicina tanâ Distina sine sa-natione. Quid plura? Audiuite omnes, & mirantur, sermonibus attoniti diuinis, concipiuntque multi (nendum populariū, verum, & magnorum Ecclesiæ Prelatorum, puta venerandorum Cardinalium, & honorandorum quas plurimi Episcoporum) Psalterium hoc prædicatum orare, quatenus pos-sent aliquam Dei gratiam ex-perientia, perpendere. Res mirabilis! Ciuitate perturbata, facta est orationum varia multiplicatio statu in omni, prout à S. Dominico fuit auditum. Itaque vidit mane, vespere, & meridi abique viros, & mulieres Psalteria manuala de-portantes. Nec verebantur colunna mundi Cardinales, & Episcopi, tanta diuinatis in manibus, & zonis deferre Fidei nostræ insignia Orthodoxæ. Ex miraculis enim Dominicus percepti, non dubitabat Virg. Maria operante, sibi in tali exercitio diuinum ad fore auxilium: Quid ultra re-

sti passionem secundum Deitatem, non quia Deitas habebat pati secundum se ipsam, sed quoniam Deitas est infinita, & tamquam amat naturam humanam (prout Dominus Deus Christus sapienter revelavit) ut si mortalis esset, procul dubio moreretur. Ideo quia sapientia Dei eterna, in le morti non potuit, humanitatem assumptam, quae pati & mori, prototypum generis humano voluit. Cum igitur (hæc Catharina pulchra sic orando perseveraret, contigit aliquid, & vagabunda more solito, per Romanam ciuitatem discurrebat. Et ecce, subito vir pulcherissimus, & mirabiliter attans, dixi illi: Heu, inquit, Catharina. Quid hic itas? Habebas domum? Cui illa, habeo, inquit, & cuncta pulcherrime disposita. Cui ille, in hac, inquit, tecum volo coenare. Cui illa, libenter, inquit faciam, & quæcumque volueris, libenter propinabo. Sic manu ad manum euntes pervenerunt ad ipsius domum, & pluviam confrimiles iuerunt pueri.

Cœna paratur, & fedet hic ignotus hospes cum pulchra Catharina & bibebant; & quicquid tangebat hospes, sive portum, sive aliquid simile, mox in sanguineum colorantur, & sanguineum colorantur vertebratur non sine singulari odore, & sapore suavissimo. Cui illa admirans dixit: Quid est Domine, aut sum insana, aut cuncta quæ tangitis sunt sanguinea. At ille: Nescis, inquit, quod Christianus, nec bibere, nec manducare eliquid debet nisi sanguine fuerit in domum. Sicque illa plurimum miratur de tanto hospite, & cum iam tangere viceretur. Ait tamen illi: Domine, ut video, magna in vultu eius reverentia. Quis, queso ei sis? & unde venisti? Cui ille: Cum erimus in thalamo tibi dicam quæ postulas. Sicque suis penitentiis, que excedunt amnes penas inferni. Quis potestas mea patienti non fuit humana, sed divina. Tanta fuit mea passio, & si hac esse dixi pro cunctis creaturis, omnes mundi creature simul morerentur, & corrumperentur. Quo dicto, mox in solarem se transmutat claritatem, tamen cum stigmatis gloriosis, in quibus omnibus cuncta erant immixta infusa, quia quolibet, & stupendum, & admirandum ibi validè cernebatur. Quoniam in qualibet plaga, cernebatur totus mundus pati secundum modum illius plagi, puta vulneris lateris, sine manus, &c. Et ait: Ecce video, filia, quanta in Diuide patior nunc pro te, & tua salute. Cum enim secundum Apostolum, omnia sunt in me, & ego in omnibus, in cunctis ipsis te video, te amo, & paratus sum in his omnibus penam, quam video in eternum pati pro tua salute, eo quod amor meus sit infinitus; secundum Dionysium, & cuncta in me existentes sine infinita, secundum secundum Agnese ig-

tiendo, ne quaque omnes simul sumpti, tantam sustinente angustiam, quantum pretulisti. Stupet illa hoc visum, & auditum. Et mox iterum mutatur in speciem virilem, secundum effigiem illam, quæ habuit tempore passionis, & ait: Ecce video filia, quanta pro te susiui, que excedunt amnes penas inferni. Quis potestas mea patienti non fuit humana, sed divina. Tanta fuit mea passio, & si hac esse dixi pro cunctis creaturis, omnes mundi creature simul morerentur, & corrumperentur. Quo dicto, mox in solarem se transmutat claritatem, tamen cum stigmatis gloriosis, in quibus omnibus cuncta erant immixta infusa, quia quilibet, & stupendum, & admirandum ibi validè cernebatur. Quoniam in qualibet plaga, cernebatur totus mundus pati secundum modum illius plagi, puta vulneris lateris, sine manus, &c. Et ait: Ecce video, filia, quanta in Diuide patior nunc pro te, & tua salute. Vbi notandum est, quantum hæc Confratris valet in facto, cum tantum valerit isti in proposito. Cum igitur deuotus Virg. Mariam salutaret, apparuit ei eadē Domina, cum S. Catharina Martire, dicens: Ecce filia multum peccasti, plurimum pantere oportet: Accepte ergo qualibet die tres disciplinas, quarumque liberis quinque-

ginta iam, quae faciunt Psalterium penitentiale. Nec, inquit, opus est semper habere virginem, sed virginem te purges, ut comprimas carnem tuam, in omni tempore, & loco. Paterisque contritiones, & pro bonis impreca-
tions, & emulies, semper hanc facere penitentiam. Et hoc est penitentia Regalis, occulta, & naturalis, quae est Regina canticorum penitentiarum. Ita haec omnia per-
agit, ut audiuit. Cumque omni-
ne sic peniteret, B. Dominicus aliquando divina virtute sublimatus, vidit nocte quadam toti mundo stupenda. Perpen-
debat enim, quod de domo Catharina ex membris eiusdem pueri prodibant quinqua-
ginta quinque flumina, que ad Purgatorium descendebant, in quorum aduentu, anima-
purgande confortabantur, & confor-
tabantur. O jn quantas
voces laudis erumpabant. O
quanta benedictiones tali Catharinae propinabant. Reflo-
ratabat terra in voces earum. Ibi cuius liberabantur anime, & confortabantur, ac solabantur, atque de poenis eripieban-
tur, & quod haec Catharina passionem parvuli medicabat, Cum haec Dominicus videret, narrat Thomás de Templo, cepit valde mirari, cujus haec siebant de domo Cathartine, peccataricis? Cui Maria astans, inquit, Cur Domini-
ce miraris in talibus? Ne sis quod-

peccata

ad illam confugerent, cui ante dies quindecim mortis suæ apparuit Dominus Iesus, cum Virg. Maria, & S. Catharina denuntiantes ei obitura. Quia postmodum sanctissimè obiit. Cuius animam tres Virgines Sanctæ, quarum una dicebatur Ioanna, alia Martha, & tercia Lucia, viderunt de cor-
pore exuentem sole clariorem, inter brachia Iesu evolantem. Sepulta est in Ecclesia S. Ioanni Lateranensis. Ex qua te-
vniuersti, penitentia, quanta vir-
tuus sit in Psalterio Virg. Ma-
riae, si cum Christi passione devotè dicitur. Laudemus vir-
ginem Mariam, & filium eius, in Psalterio predicto. Amen.

CAPUT XXVII.

*Speculum peccataricis Beuedicta
nunca Florentina.*

Fuit quadam mulier in Civitate Florencia Tuscæ, nomine Benedicta (de qua etiam habetur in legenda S. Dominicæ) Nobilis orta natalibus, & incomparabilis decora pulchritudine. Annos adolescentioris vita perdidit, & consumpsit lubricis discur-
sis suis. Tandem facta est ibi-
dem publica meretrice, in la-
queum maximum perditionis animarum. Quam videns B.
Dominicus, Sponsus singula-

ris

B. V. Mariae, miratus est nimiam eius pulchritudinem, simul, & eius turpitudinem, & doluit vehementer ipsius, & multarum animarum, Christi sanguine redemptarum perditionem, Dei autem nutu peccatrix illa, post sermonem Dominici, ex eius sermone compuncta, venit ei ad confessionem. Cui post cetera, confessione facta: vis, inquit Dominicus, ut Dominum nostrum Iesum Christum sponsum tuum, & dulcissimam Mariam matrem suam, orem pro te & ut repenant in illum statum, qui magis tibi expediens est pro tua salute? Cui illa, etiam: ater dulcissime; Rogoque humiliter, & deprecor, ut sis facias. Surge nique Dominicus a sede confessionis, mox pro illa oravit. Et statim multitudo demonum corpus mulieris intravit, & per annum integrum, sic ligata, & obfissa permanxit, non sine magnitudine populi stupore, atque terrore, & signanter amazorum eius, & aliorum multorum honiorum carnalium. Quid plura. Post annum Dominicus rediens, suam captivam visitauit. Tunc illa flebus, & suspirijs maximis deprecabatur eum, ut sibi manus porrigit pietatis, liberando eam ab hostibus humani generis. Quod ille libenter annuit, signoque Crucis facto, virtute

orum stipata solatis, cuiusdam quæ diuina luce fugatis, facie terrificâ ad eam converteris air: Esne, inquit, d̄ filia verum, quod Christo, & Virginis Mariae promiseras, vitam d. cere immaculatam? Agnosceus quidam, iam cognitus grandem iacturam, tibi à Domino imminem in vindictam, nisi tecum peniteas reciduisse. Quod illa audiens, cum tremore tacentis, & obstupescens, non audiebat loqui. Tunc, inquit, vir Dic: sequere me. Et duxit eam eadem hora, sicut tunc fuit, metrericati habitu induitam, in maiorem Ecclesiam, in qua populorum multitudo maxima advenierat, ibique pro tribunali sedens, confessionem illius maledictæ audiuit, cunctis evidenter, & in imminentium stupendum. Noua Dei manus, & stupenda. Confessione facta, ait Dominicus ad eam: Vis filia pro tua, & aliorum salute, ut dulcissima Marii committire, misericordia? Ad quem illa paupercula, tremens, ac stupens ait: Etiam Domine: Eist ei voluntas. Cum igitur Dominicus (qui in omnibus suis petitionibus, ad votum exaudiens) paululum quinquaginta demonibus, ut prius, est arrepta, & coram omnibus horribiliter vexata. Capitur, catenatur, ligatur, & vultus acclamans, maximo cum furore, & horrore omnium, qui astabant ad domum, deducitur. Dominicus autem subito disparens, post horam repertus est Parisijs. Sic igitur illa miseraria per annum, & amplius obfesa permanxit, & quotidie horribiliter vexabatur. Tempus tamquamlibet die habebat quietum, & liberum, quo tria Virginis Mariae Psalteria frequenter orabat. Nec eam tunc illo tempore vexare poterant, vel impidire, licet ad extra percussionebus tabularium, aut murmur vocum, seu tractonibus vestimentorum eius, vel crinum, molirent pauperculam illam à servitu Dei Matris impidere. Cum igitur spiritu recta (Dominico iterum iam subito ad eam) Dei nuru reverse, & pro illa suppliciter Deum orante, cennit se ad tribunal Christi, in infinitum terribiliter pertrahi, agminibus Sanctorum, sole fulgentioribus vallati, liberque ingenis ad modum cellæ, vel cameræ est delatus, signis maleficitionis, & inferni consignatus. In eo perfecit tota vita Benedictæ illius erat depicta, simul, & descripta. Lubet illa paupercula primi folij picturam, & scripturam intueri.